

عنوان مقاله:

تحلیل فضایی خدمات شهری از منظر عدالت اجتماعی مورد: فضای سبز کلانشهر تهران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی خدمات شهری و محیط زیست (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

اکبر لرستانی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری

سجاد احمدی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه خوارزمی

مریم بیرانوندزاده - پژوهشگر جهاد دانشگاهی واحد لرستان

منیره حدادحسن آبادی - مشاور مسئول طرح و برنامه مدیریت برنامه ریزی و نظارت بر امور خدمات شهری شهرداری مشهد

خلاصه مقاله:

آنچه امروزه در سرآغاز قرن بیستویکم برای شهرهای ما بحران محسوب میشود و چهره شهرها را زشت و نابسامان و شهروندان را افرادی بیروح، خسته و آزرده کرده است، گسستن و نابودی تدریجی پیوند انسان و طبیعت است که متأسفانه در سالهای اخیر در کنار توسعه شهر و شهرنشینی به این مسئله کمتر توجه شده است. با گستردهتر شدن شهر تهران و تمرکز نخل ضرورت دسترس به محیطهای طبیعی و سبز بیشتر نمایان شده است. هدف عمده این پژوهش بررسی و ارزیابی شدن فضای سبز در کلانشهر تهران در سال 1387 و سنجش آن با سرانه ها و استانداردهای رایج است، و مساله دیگر اینکه آیا توزیع جغرافیایی فضای سبز شهری در سطح مناطق شهر تهران در دوره مورد بررسی به صورت عادلانه و دارای یک روند متوازن بوده است یا نه؟ روش تحقیق همکارگرفته شده در این پژوهش توصیفی-اکتشافی و جامعه آماری، شامل متغیرهای پارکها، میداين، جنگلکاریهای شهری، رفیوژها، درختان معابر، لچکی و قطعات فضای سبز کلانشهر تهران بر مبنای منطقیتهای شهرداری تهران در سال 1387 پرداخته شده است. بدین منظور ابتدا به بررسی سرانه فضای سبز شهری تهران پرداخته شد که یافتهها حاکی از کمبود و توزیع ناعادلانه سرانه فضای سبز شهری در مناطق 22 گانه دارد. در مرحله بعد اقدام به سنجش مناطق شهر تهران از لحاظ برخورداری از شاخصهای تلفیقی فضای سبز شهری با بهرهگیری از مدل تاپسیس شد که بر اساس نتایج مدل فوق 90/91 درصد مناطق شهر تهران محروم 9/09 درصد نیمه برخوردار و منطقه برخوردار نیز در طول دوره مورد بررسی وجود ندارد.

کلمات کلیدی:

توزیع فضایی، تاپسیس، فضای سبز، کلانشهر تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/238273>

